

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 6Csr/1/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6918200680
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Dulovičová
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2023:6918200680.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota sudkyňou JUDr. Adrianou Dulovičovou v právnej veci žalobcu: V. W. Y., T. XX. XX. XXXX, H. Š. XXXX/X, XXX XX M. G. proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, zast. JUDr. Andreou Cvikovou - konateľkou a advokátkou, o zrušenie rozhodcovského rozsudku takto

rozhodol:

Súd z r u š u j e rozhodcovský rozsudok vydaný Slovenským arbitrážnym súdom zriadený Asociáciou slovenských arbitrážnych súdov so sídlom Krížna 56, Bratislava zo dňa 20. 10. 2017 sp. zn. 109/11/2016.

Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnej uplatnenej výške 100 % s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Podanou žalobou sa žalobca domáhal zrušenia hore uvedeného rozhodcovského rozsudku z dôvodov podľa ustanovenia § 45 ods.1 písm.g), i), j) a l) Zák. č. 335/2014 Z. z. Nárok uplatnený v rozhodcovskom konaní vznikol na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. 8200067300 uzavretej medzi žalovaným a žalobcom dňa 24. 04. 2014, na základe ktorej poskytol žalovaný žalobcovi finančné prostriedky vo výške 960,00 Eur, ktoré sa žalobca zaviazal vrátiť žalovanému v 42. mesačných splátkach po 51,44 Eur. Celková čiastka, ktorú mal žalobca vrátiť žalovanému bola určená v sume 2.160,48 Eur. Výška RPMN bola uvedená 68,48 % a ročná úroková sadzba vo výške 70,02 %. Žalobca spočiatku tento úver splácal podľa uzavretej zmluvy, avšak po strate zamestnania nebol schopný uhrádzať mesačné splátky pravidelne a ku dňu 03.11.2016 zaplatil žalobca žalovanému sumu 1.286,00 Eur, neskôr žalobca zaplatil žalovanému aj sumu 720,16 Eur a to dňa 18. 11. 2016, ďalej sumu 205,76 Eur dňa 20. 12. 2016, sumu 51,44 Eur dňa 30. 01. 2017, ako aj ďalších 9 splátok po 51,44 Eur a celkovo žalobca ku dňu podania žaloby zaplatil žalovanému sumu 2.006,16 Eur. Žalobca tvrdil, že zmluva o schválenom úvere je v rozpore s ustanovením § 9 ods.2 Zák. č. 129/2010 Z. z., pretože neobsahuje zákonom predpísané údaje a to najmä je nesprávne vypočítaná RPMN, úroková sadzba je vyššia ako RPMN, pretože v zmluve je uvedená RPMN 68,48 % a ročná úroková sadzba 70,02 %. Celková čiastka, ktorá sa zaplatí za úver podľa bodu 6 zmluvy obsahuje úver a úroky za celú dobu čerpania úveru a to vo výške 2.160,48 Eur a nie je tu uvedený poplatok vo výške 71,76 Eur, pretože o túto sumu zaplatil žalovaný žalobcovi nižší úver. tento poplatok nebol zahrnutý do RPMN, pri jeho započítaní skutočné RPMN činí 80,90 % a nie 70,02 % ako to žalovaný uvádza v zmluve, žalobca teda mal za to, že predmetný úver je bezúročný a bezpoplatkový v zmysle ustanovenia § 11 cit. zákona. Predmetná zmluva neobsahuje ani presne vymedzenú výšku, počet, termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov tak, ako to ustanovuje zákon v § 9 ods. 2 písm. k). Žalobca považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku aj Dohodu o poskytnutí služby vymedzenú v bodoch 8.8.1. - 8.8.6 predmetnej zmluvy, predmetom ktorej je poskytnutie služby, kde je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení podmienok zmluvy službu spočívajúcu

v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru a záväzkov dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu za poskytnutie služby za možnosť odkladu splátok úveru vo výške 138,14 Eur a za poskytnutie služby za možnosť odkladu splátok revolvingu vo výške 71,72 Eur. Žalovaný tak na základe tejto dohody o poskytnutí služby, neposkytol žalobcovi úver v dohodnutej výške 960,00 Eur, ale len vo výške 890,83 Eur, žalobca však o takúto službu vôbec nežiadal, a ani nevedel, že podpísaním zmluvy o úvere súčasne podpisuje aj dohodu o tejto službe. Ide teda o neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods.4 písm.a) Občianskeho zákonníka, pretože ide o také ustanovenia, podľa ktorých má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť.

2. Z odôvodnenia rozhodcovského súdu okrem iného vyplýva, že zmluva o revolvingovom úvere spolu s jej prílohami má všetky zákonné náležitosti, pričom v zmluve dohodnutá odplata za úver definovaná ako RPMN podstatne neprevýšila pri úvere odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch s prihliadnutím na finančnú situáciu spotrebiteľa. Podľa žalobcu však sa rozhodcovský súd bližšie nezaoberal s ustanoveniami predmetnej zmluvy a preto postupoval v rozpore s právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa. Rozhodcovský súd tak v rozhodcovskom konaní porušil svoje povinnosti vyplývajúce zo všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa a nepostupoval podľa ustanovenia § 28 ods.6 Zák. č. 335/2014 Z. z.

3. Žalobca následne v pôvodnom konaní doplnil svoju žalobu a rozhodcovský rozsudok žiadal zrušiť aj z dôvodu absolútnej neplatnosti rozhodcovskej zmluvy v zmysle § 53 ods.5 Občianskeho zákonníka z dôvodu neplatne dojednanej rozhodcovskej doložky. Žalovaný totiž naformuloval text rozhodcovskej zmluvy tak, aby vylúčil možnosť posudzovania vzájomných vzťahov vzniknutých z úverovej zmluvy všeobecným súdom. Z bodu III Rozhodcovskej zmluvy totiž vyplýva, že spory môžu byť riešené aj v súdnom konaní, výber jednej z alternatív riešenia sporov spočíva na žalobcovi, čo znamená, že keď sa žalobca - v tomto prípade PROFI CREDIT Slovakia obráti so žalobou na súd, na prejednanie veci si vyberie Rozhodcovský súd, ktorý je pre neho výhodnejší, teda už pri uzatváraní zmluvy a formulovaní jej obsahu žalovaný vedel, že v prípade sporu podá žalobu na rozhodcovský súd, ktorý má pre neho výhodnejšie podmienky v neprospech spotrebiteľa, teda žalobcu. Z obsahu tejto zmluvnej podmienky je zrejmé, že pokiaľ žalobca podal žalobu na rozhodcovskom súde, už neprichádza do úvahy konanie na všeobecnom súde. Žalobca ako dlžník sa musel tomuto konaniu podrobiť a nebola možnosť pre neho ako spotrebiteľa zvoliť si všeobecný súd. Takúto rozhodcovskú zmluvu napriek tomu, že je na samostatnom liste papiera, nie je možné považovať za individuálne dojednanú z dôvodu, že obsah zmluvy bol vopred vypracovaný dodávateľom v celom rozsahu a žalobca iba pripojil podpis na tejto zmluve a to súčasne s podpisom na úverovej zmluve. Z týchto dôvodov žalobca navrhol zrušiť rozhodcovský rozsudok v zmysle § 40 písm.c) a písm.j) Zák. č. 244/2002 účinného v čase podpisu zmluvy o úvere, pretože boli porušené všeobecne záväzné predpisy na ochranu práv spotrebiteľa podľa § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka a aj z dôvodu, že rozhodcovská zmluva zo dňa 24. 04. 2014 je neplatná.

4. Ďalej v doplnenej žalobe žalobca poukázal aj na to, že právny vzťah žalobcu a žalovaného mal byť založený na základe Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere, ktorú žalobca podpísal dňa 22. 04. 2014 a žalovaný dňa 24. 04. 2014, kedy až následne v ten deň doplnil žalovaný konkrétne údaje o schválenom revolvingovom úvere (bod 6), takúto zmluvu o revolvingovom úvere nemožno považovať za platne uzavretú. Dlžník, teda žalobca dňa 22. 04. 2014 podpísal len žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru, teda bod 5 žiadosti, čo je len návrhom na uzavretie zmluvy a predmet zmluvy je obsiahnutý až v bode 6, ktorý už vyplňal žalovaný a ktorý žalobca v čase jeho podpisu, nemal vyplnený. V bode 6 zmluvy, ktorý následne vyplnil len žalovaný dňa 24. 04. 2014 sú navyše uvedené iné údaje a je to vlastne nový návrh žalovaného na uzavretie zmluvy, ktorý žalobca neakceptoval, pretože on v ten deň, keď podpisoval zmluvu, táto bola ešte v znení bodu 5 a teda je možné považovať súhlas žalovaného s revolvingovým úverom v novom znení bodu 6 vyjadrený podpisom dňa 24. 04. 2014 za jednostranný úkon žalovaného. Žalobca následne žiadal pripustiť rozšírenie žaloby, kde žiadal zaviazat' žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.115,23 Eur ako rozdiel sumy, ktorú žalobca od žalovaného reálne obdržal dňa 25. 04. 2014 vo výške 890,93 Eur a sumy vo výške 2.006,16 Eur, ktorú žalobca žalovanému nad túto sumu vyplatil. Podľa žalobcu ide o bezdôvodné obohatenie žalovaného na jeho úkor, ktoré je tento povinný žalobcovi vydať v zmysle § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka.

5. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k obsahu žaloby uviedol, že žiada žalobu zamietnuť a tvrdil, že v zmluve je uvedený správny údaj o výške RPMN, keďže tvrdenia o nezahrnutí poplatku podľa Dohody o poskytnutí služby do RPMN je nesprávne, keďže podľa § 2 písm.g) Zák. č. 129/2010 Z. z. celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a ktoré sú veriteľovi známe; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver, alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Dohoda o poskytnutí služby teda nie je podmienkou ani predpokladom pre vznik zmluvy o spotrebiteľskom úvere a odplata sa podľa tejto Dohody nezapočítava do celkových nákladov, ani do výpočtu RPMN. Žalovaný tvrdil, že táto Dohoda je individuálnym dojednaním v zmysle § 53 ods.2 Občianskeho zákonníka, a preto nejde o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Predmetom Dohody bola samostatná služba v podobe záväzku veriteľa poskytnúť odklad splatnosti splátok a to, že žalobcovi bola na jeho účet poukázaná nižšia suma, ako je uvedené v zmluve, nie je spôsobené tým, že mu bol poskytnutý nižší úver, ako bol dohodnutý, ale skutočnosťou, že zmluvné strany sa dohodli na započítaní odplaty za možnosť odkladu splátok, čo vyplýva zo samotného obsahu zmluvy, ako aj zo štandardných informácií o spotrebiteľskom úvere, teda toto bolo žalobcovi zrejme už pred podpisom zmluvy.

6. Pokiaľ ide o tvrdenia žalobcu o tom, že predmetná zmluva neobsahuje presne vymedzenú výšku, počet, termíny splátok, istiny, úrokov a iných poplatkov, tu žalovaný poukázal na to, že ustanovenie § 9 ods.2 písm.k) Zák. č. 129/2010 Z. z. vyžaduje uvádzanie spôsobu započítania splátky na úver, istinu a úroky len v prípade, ak sa splátky priradujú k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia a o takýto typ úveru v tomto prípade nejde, v zmysle § 9 ods.5 Zák. č. 129/2010 Z. z. mal totiž spotrebiteľ v tomto prípade právo požadovať tzv. amortizačnú tabuľku obsahujúcu rozpis splátok a členenie splátky.

7. Podľa žalovaného rozhodcovský súd pred svojím rozhodnutím riadne preskúmal skutkový stav a predložené listinné dôkazy a po zistení, že zmluva neobsahuje žiadne porušenie právnych predpisov v oblasti spotrebiteľského práva, vo veci riadne rozhodol. Rozhodcovský rozsudok zaväzuje žalobcu na peňažné plnenie, ktorého nárok bol v rozhodcovskom konaní riadne právne a skutkovo zdôvodnený a v rozsudku boli zohľadnené všetky právne predpisy vydané za účelom ochrany spotrebiteľa.

8. K doplneniu žaloby sa žalovaný vyjadril tak, že účelom rozhodcovskej zmluvy bola dohoda zmluvných strán o tom, že všetky, alebo niektoré spory, ktoré vznikli medzi stranami v určenom zmluvnom vzťahu sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní, ale možnosť vec prejednať pred súdom nebola popretá. Samotný fakt, že rozhodcovské konanie začne na základe žaloby veriteľ, nie je daný uzavretím rozhodcovskej zmluvy, ale vyplýva z toho, že zo strany spotrebiteľa dôjde k porušeniu zmluvných povinností. Tiež poukázal na to, že rovnaká rozhodcovská zmluva bola opakovane posúdená ako platný právny úkon, kde ako príklad žalovaný uvádza rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/919/2015. Pokiaľ žalobca tvrdil, že rozhodcovská zmluva bola žalovaným vopred pripravená, žalovaný mal ten názor, že predformulované znenie spotrebiteľských dokumentov je prirodzenou súčasťou úverových produktov a všetkých spotrebiteľských vzťahov a na základe samotnej skutočnosti, že nejaký zmluvný dokument bol vopred pripravený nemožno tvrdiť, že jeho uzatvorenie nebolo v súlade s právom. Ďalej žalovaný tvrdil, že v konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku nie je možné prejednávať inú vec, keďže ide o osobitný druh konania, ktorého predmet vymedzuje zákon.

9. Žalovaný popieral aj tvrdenia žalobcu o neprimeranosti výšky odplaty za poskytnutý úver, pretože táto je v súlade s právnou úpravou zohľadňujúcou priemernú odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu a porovnanie s údajmi bánk je nesprávne. Zákonodarca totiž v čase uzavretia zmluvy reguloval celkovú odplatu v súvislosti so spotrebiteľským úverom a nie iba jej jednu zložku, teda ročnú úrokovú sadzbu úveru. V zákone bolo výslovne určené, že pri porovnaní bankového a nebankového úveru sa má zobrať do úvahy nie len hodnota obvyklej odplaty, ale aj spôsob a miera zabezpečenia záväzku, objem poskytnutých prostriedkov a lehota splatnosti. Za podstatné prevýšenie sa považuje také, ktoré je viac ako 25 %. V tejto súvislosti poukázal žalovaný na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. 14Co/1016/2014 zo dňa 30. 03. 2016.

10. Súd vo veci vykonal dokazovanie okrem výsluchu žalobcu a jeho právnej zástupkyne oboznámením sa s obsahom žaloby, pripojeného spisu Slovenského arbitrážneho súdu zriadeného Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, so sídlom Križna 56, Bratislava sp. zn. 109/11/16, zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretou medzi veriteľom PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava a dlžníkom - žalobcom v tomto konaní dňa 22. 04. 2014, resp. 24. 04. 2014, výpismi z účtov na čl.12-16 spisu, ako aj v prílohovej obálke na čl.118 spisu, rozhodcovskou zmluvou zo dňa 24. 04. 2014 uzavretou medzi stranami sporu, písomnými vyjadreniami strán sporu a po takto vykonanom dokazovaní vo veci rozhodol svojim rozsudkom č. 6Csr/1/2018-123 zo dňa 19. 03. 2019 tak, že zrušil rozhodcovský rozsudok vydaný Slovenským arbitrážnym súdom zriadeným Asociáciou slovenských arbitrážnych súdov so sídlom Križna 56, Bratislava zo dňa 20. 10. 2017 sp. zn. 109/11/2016. Ďalej súd v tomto svojom rozsudku pripustil zmenu žaloby, kde žalobca okrem zrušenia rozhodcovského rozsudku žiadal žalovaného zaviazat' aj na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1 115,23 Eur a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi takúto sumu do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Prvoinštančný súd ďalej konanie v časti žaloby, v ktorej žalobca žiadal určiť, že rozhodcovská zmluva zo dňa 24. 04. 2014 je neplatná, zastavil. O trovách konania rozhodol tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnej uplatnenej výške 100 %.

11. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný. V dôsledku podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici svojim uznesením sp. zn. 43CoSr/7/2019-176 toto rozhodnutie Okresného súdu Rimavská Sobota v napadnutej časti prvej, tretej, štvrtej a piatej výrokovej vety zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Z odôvodnenia odvolacieho súdu vyplýva, že odvolanie žalovaného bolo dôvodné, pretože pokiaľ okresný súd dospel k záveru, že predmetná zmluva podpísaná žalovaným dňa 24. 04. 2014 a žalobcom 22. 04. 2014 vôbec nevznikla, pretože návrh žalobcu v bode 5. žiadosti je len návrhom na uzavretie zmluvy, ktorý zo strany žalovaného nebol prijatý bez výhrad a preto jeho podpis na žiadosti s doplnením údajov pod bodom 6. sa mal považovať za nový návrh na uzavretie zmluvy, ktorý žalobca v písomnej podobe neakceptoval a teda na základe takejto neplatnej zmluvy nemohlo prebehnúť zákonné rozhodcovské konanie, ktoré priznalo žalovanému ním uplatnený nárok voči žalobcovi, s takýmto právnym posúdením odvolací súd teda nesúhlasil. Je nepochybné, že vzhľadom na postavenie žalobcu ako fyzickej osoby a žalovaného ako poskytovateľa úveru sa medzi stranami jedná pri uzatváraní zmluvy o revolvingovom úvere o spotrebiteľský vzťah podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a pri uzatváraní uvedenej zmluvy o revolvingovom úvere sa jedná o spotrebiteľský úver podliehajúci zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Ďalej odvolací súd poukázal na to, že v zmysle § 2 písm. i/ Zákona o spotrebiteľských úveroch RPMN sa rozumejú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19 a v ustanovení § 19 pri RPMN a jej výpočte sa odkazuje na vzorec uvedený v prílohe 2. tohto zákona. V zmysle § 9 ods. 2 písm. j/ Zákona o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzavretia zmluvy medzi stranami konania povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je RPMN a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy. Z uvedeného teda vyplýva, že je zrejmé, že údaj o RPMN nie je vecou konsenzu a dohody medzi stranami uzatvárajúcimi zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ale je vyjadrením ceny úveru na základe relevantným vstupných údajov platných ku dňu uzavretia zmluvy. Relevantnou skutočnosťou pre výpočet RPMN sú vstupné údaje vyžadované zákonom pre jej výpočet. Vstupné údaje navrhnuté žalobcom v bode 5. žiadosti a schválené žalovaným v bode 6. sú zhodné vo výške úveru, počte splátok, výšky splátok ako aj ročnej úrokovej sadzby úveru, teda medzi stranami konania došlo k zhodnému prejavu vôle na tých parametroch, ktoré sú základom pre výpočet RPMN. Žalobca podpísal návrh na uzavretie zmluvy v odlišný dátum ako je podpis žalovaného o jeho akceptácii a v takom prípade bolo zákonnou povinnosťou poskytovateľa úveru vypočítať RPMN podľa relevantných vstupných údajov ku dňu uzavretia zmluvy, teda keď písomným prejavom vôle akceptuje návrh žalobcu na uzavretie zmluvy o úvere. Ak sa účastníci zmluvy dohodli na výške úveru, termíne splatnosti, výške, počte a splatnosti splátok úveru a ostatných nákladov úveru, žalovaný je povinný vykonať výpočet RPMN úveru podľa zákonom stanovených pravidiel a matematického vzorca a zistená hodnota sa uvedie veriteľom do akceptácie návrhu dlžníka na uzavretie zmluvy a to bez ohľadu na to, či dlžník nejakú hodnotu RPMN úveru v návrhu uviedol alebo nie. Odvolací súd preto nesúhlasil s právnym posúdením súdu prvej inštancie o tom, že z dôvodu rozdielne uvedenej výšky RPMN v bode 5. a 6. zmluvy nedošlo k jej uzavretiu medzi stranami konania, preto nie je možné v tejto právnej veci aplikovať ustanovenie § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka o tom, že nedošlo k uzavretiu zmluvy, pretože RPMN nie je vecou dohody. Podľa odvolacieho súdu preto záver okresného súdu o tom, že nedošlo k uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere z dôvodu rozdielnosti údajov o výške RPMN v bode 5. a 6. zmluvy o revolvingovom úvere, nie je správny. Súd prvej inštancie mal podľa názoru

odvolacieho súdu posúdiť nárok žalobcu a napadnutý rozhodcovský rozsudok na základe uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere ku dňu 24. 04. 2014, čo však okresný súd neurobil. Nesprávny údaj o RPMN nespôsobuje neplatnosť zmluvy alebo záver, že by k uzavretiu zmluvy nedošlo, avšak spôsobuje, že zmluva neobsahujúca RPMN alebo obsahujúca RPMN nesprávne v neprospech spotrebiteľa, že úver poskytnutý na základe takejto zmluvy sa považuje za úver bez úrokov a bez poplatkov. Ďalej odvolací súd poukázal na to, že žalobca v podanej žalobe poukazoval aj na neprimeranú výšku odplaty dohodnutú v úverovej zmluve, neprimeranú výšku úrokov za poskytnutie úveru aj na neplatnosť dohody o poskytnutí služby odkladu troch mesačných splátok, s čím sa však okresný súd doteraz nezaoberal a neskúmal iné zmluvné podmienky, o ktorých žalobca tvrdil, že sú neprijateľné.

12. Súd z týchto dôvodov opätovne posúdil žalobcom uplatnený nárok na zrušenie rozhodcovského rozsudku a pri tomto vychádzal z uvedených právnych predpisov:

Podľa § 45 ods. 1 zák. č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak

- a) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu,
- b) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo mu nebolo umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní,
- c) rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania,
- d) stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu,
- e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy,
- f) stály rozhodcovský súd nenariadil ústne pojednávanie, hoci spotrebiteľ jeho nariadenie navrhoval podľa § 34 ods. 2 a z okolností uvedených v návrhu na nariadenie ústneho pojednávania vyplývala potreba jeho nariadenia najmä z dôvodu, že bez ústneho pojednávania sa nebolo možné vysporiadať s návrhmi a tvrdeniami spotrebiteľa, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- g) v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- h) vo veci rozhodoval zaujatý rozhodca,
- i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom,
- k) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky,
- l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 45 ods. 3 cit. zákona súd v konaní o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku vždy preskúma, či sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa ods.1 písm.c), e) a i) - l). Ak sa dôvod zrušenia rozhodnutia vzťahuje len na časť rozhodcovského rozsudku, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti, ak je dotknutú časť možné oddeliť od nedotknutej časti výroku rozhodcovského rozsudku.

Podľa § 47 ods. 1 cit. zákona ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodu neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, nemožnosti riešiť predmet sporu v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo z dôvodu, že sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, pokračuje súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia na návrh niektorého z účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe.

Podľa § 47 ods. 2 cit. zákona ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z iného dôvodu ako je uvedený v odseku 1, spotrebiteľská rozhodcovská zmluva zostáva v platnosti a vo veci rozhodne opätovne stály

rozhodcovský súd. Rozhodca, ktorý vydal zrušený rozhodcovský rozsudok, je z nového prerokovania a rozhodnutia veci vylúčený a vo veci sa ustanoví nový rozhodca.

Podľa § 47 ods. 3 cit. zákona ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodu, že stály rozhodcovský súd rozhodol na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky alebo porušil všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa a ak konanie pokračuje pred stálym rozhodcovským súdom podľa odseku 2, je stály rozhodcovský súd v ďalšom konaní viazaný právnym názorom súdu o neprijateľnosti zmluvnej podmienky alebo o inom porušení všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 2 ods. 1 písm. i/ zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 24. 04. 2014 na účely tohto zákona sa rozumie ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

Podľa § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 písm. j/ Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Podľa § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a/ zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b/ zmluvy o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ - k/, r/ a y/,

c/ v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 19 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2.

13. Súd vo veci doplnil dokazovanie a v zmysle uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoSr/7/2019 zo dňa 17. 10. 2019 podrobil kontrole zmluvu o revolvingovom úvere zo dňa 24. 04. 2014 č. 8200067300, na základe ktorej poskytol žalovaný žalobcovi finančné prostriedky vo výške 960,- Eur, ktoré sa žalobca zaviazal žalovanému vrátiť v splátkach počas 42 mesiacov po 51,44 Eur. Celková čiastka, ktorú mal žalobca vrátiť žalovanému bola určená v sume 2 160,48 Eur. Výška RPMN bola uvedená 68,48 % a ročná úroková sadzba vo výške 70,02 %. Z bodu 8.8.1 až 8.8.6 predmetnej zmluvy vyplýva, že strany uzavreli aj dohodu o poskytnutí služby, ktorej predmetom bol záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru poskytnutého na základe žiadosti a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 71,76 Eur v prípade, ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý. Podľa bodu 8.8.4 odplata za poskytnutie odkladu splátok úveru je splatná dňom uzavretia dohody o poskytnutí služby. V zmysle tohto si žalovaný už v deň pripísania výšky úveru na účet žalobcu odrátal od výšky úveru automaticky sumu 71,76 Eur a zaslal na účet žalobcu v deň poskytnutia úveru nie sumu vo výške 960,- Eur, čo bola dohodnutá výška úveru, ale len sumu 890,93 Eur. Žalovaný tak žalobcovi neposkytol úver v takej sume, na akej sa so žalobcom pri podpise predmetnej zmluvy dohodli a žalobca sa s predmetnou podmienkou o odklade splátok uvedenej v bode 8. zmluvy vôbec neoboznámil a toto

mu nebolo vysvetlené. Žalobca o takúto službu vôbec nežiadal, ani o nej nevedel, ako to vyplýva z jeho výpovede na pojednávaní. Ide teda o neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve podľa § 53 ods. 4 písm. a/ Občianskeho zákonníka. Navyiac tento poplatok nebol zahrnutý do RPMN, pričom ak by bol tento poplatok započítaný, skutočné RPMN by činilo 80,90 % a nie 68,48 % ako to bolo uvedené v zmluve. Predmetná zmluva teda obsahuje RPMN v nesprávnej výške. Ako to ďalej vyplýva zo zmluvy, ročná úroková sadzba úveru je vo výške 70,02 %, čo je nezmysel, pretože výška RPMN je 68,48 %, teda RPMN nemôže byť nižšie ako ročná úroková sadzba. Súd má navyiac za to, že takáto neprímerane vysoká ročná úroková sadzba je v zmysle § 3 zák. č. 40/1964 Zb. v rozpore s dobrými mravmi. Pokiaľ ide o tvrdenia žalobcu, že revolvingová zmluva neobsahuje presne vymedzenú výšku, počet, termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov tak, ako to má na mysli ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona o spotrebiteľských úveroch a preto by mala byť zmluva podľa § 11 ods. 1 písm. b/ cit. zákona bez úrokov a bez poplatkov, toto tvrdenie žalobcu nie je správne, pretože v bode 6. je uvedená splatnosť úveru v 42-mesačných splátkach vrátane úrokov po 51,44 Eur, hoci nie je správne uvedená poskytnutá čiastka úveru, pretože žalobcovi žalovaný neposkytol úver v dohodnutej sume 960,- Eur, ale len v sume 890,93 Eur a to po odpočítaní sumy 71,76 Eur v zmysle neprijateľnej zmluvnej podmienky a to dohody o poskytnutí služby vymedzenej v bode 8.8.1 až 8.8.6.

14. Súd po doplnení dokazovania opätovným výsluchom žalobcu a oboznámením sa s písomným vyjadrením žalovaného vo veci znovu rozhodol tak, že zrušil rozhodcovský rozsudok tak ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia. Ešte predtým súd svojím uznesením č. 6Csr/1/2018 zo dňa 01. 02. 2023 nepripustil zmenu žaloby o jej rozšírenie na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1 115,23 Eur, ktoré doručil v písomnom vyhotovení stranám sporu. Súd pri svojom rozhodnutí vychádzal z tej skutočnosti, že predmetná zmluva neobsahuje náležitosti stanovené v § 2 ods. 2 písm. j/ Zákona o spotrebiteľských úveroch resp. tieto sú v zmluve uvedené nesprávne tak ako to súd uvádza vyššie. Z týchto dôvodov súd v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/, c/ Zákona o spotrebiteľských úveroch považuje poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov, pričom však tieto skutočnosti rozhodcovský súd pri svojom rozhodovaní nezohľadnil. Súd videl dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle § 45 ods. 1 písm. e/, i/, l/ zák. č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní.

15. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods.1 C. s. p. a priznal žalobcovi podľa pomeru jeho úspechu vo veci právo na plnú náhradu trov konania, keďže v konaní mal v plnom rozsahu úspech. Podľa § 262 ods.2 C. s. p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

8,24c, Jesenského 1470

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Banskej Bystrici cestou Okresného súdu Rimavská Sobota.

Podľa § 127 Civilného sporového poriadku ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis. (ods. 1)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.(ods. 2).

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (ods. 1).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.(ods. 2).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.(ods. 3).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.